

ČECH v Armscoru

MGR. JAN TETŘEV

Na lavičce sedí sympatický člověk, ve kterém by kolemjdoucí nehledal vrcholového manažera filipínské zbrojovky Armscor, respektive Armscor Global Defense, Inc., jak se tato firma dnes jmenuje. Čecha působícího v exotické zemi, úspěšného Čecha, který se nepředvádí. Přijel na krátkou dobu domů, protože jeho firma hledá nové obchodní příležitosti a Českou republiku, jejíž občané vzdorují směrnicí Evropské unie, nemůže vynechat. Jmenuje se **Petr Hlásenský**.

» Petr Hlásenský se v oboru zbraní pohybuje velmi dlouhou a umí je používat

Jak jste se vlastně dostal k vysokému postu v pro nás exotické zemi?

Já jsem se původně ani tak nezajímal o zbraně, ale braly mne počítače. Už v 16 letech jsem si vybudoval malou firmu s počítači a pokladními systémy. Fungoval jsem tehdy systémem pokus/omyl a ono to, kupodivu, šlo. Jenomže pak přišla povinnost jít na vojnu. Byl jsem jeden z posledních, kteří museli. To se mi nechtělo, takže jsem si odkroutil 18 měsíců na zámku ve Slavkově jako civilkář a při tom jsem stačil podnikat. Vůbec to nebyla špatná zkušenost. Po civilce jsem se

rozhodoval, zda budu seriózně podnikat v PC, nebo zkusím něco jiného. Prodal jsem firmu a odjel do Austrálie učít se anglicky. S kamarády a na devět měsíců.

Stále nikde nevidím žádné zbraně.

Však jsem jim už docela blízko. Kamarádi po devíti domluvených měsících odjeli, ale já v té Austrálii zůstal tři a půl roku. Začínal jsem všelijak, ale šel jsem nahoru. Pracoval jsem u firmy, která kupovala firmy před krachem, stavěla je na nohy a zase je prodávala. Měli jsme v portfoliu firmu na klokaní maso a já

přicházel do kontaktu s lovci klokanů. Byla to velká firma. A měli jsme taky firmu na těžbu zlata. Tam jsem mezi sekuritáky potkával vysloužilé příslušníky z australské armády a speciálních jednotek. Přes ně jsem se dostal k firmě Australian Armor. Dělali jsme balistickou ochranu australských vojenských letadel. Australané tehdy působili v Afghánistánu, a když přistávali v Kandaháru, pálili po nich Tálibánci z kopců vším, co měli. Ta letadla to přežila, ale vracela se prostřílená a vojáci měli takřkajíc děravé zadky. Letadla jsme upravovali tak, aby prostřílené zadky nebyly. Dělali jsme i balistickou ochranu vrtulníků, hlavně sedadel pilotů.

To vás mohlo slušně žít.

Jasně, ale já jsem potkal krásnou ženu a odešel s ní do Thajska. Měli jsme firmu na balistické vesty pro thajskou armádu a námořnictvo. Nějakou dobu jsme dobře fungovali, jenomže

V Armscoru jsem dostal větší míru svobody a časovou flexibilitu.

pak se objevila konkurence. Čínská. Svými cenami nás prakticky vymazali z trhu... Dočkal jste se. Šel jsem k thajské firmě Royal Defense. Tato společnost, kromě toho, že z dovezených komponent vyráběla munici, zastupovala na thajském trhu velké světové zbrojovky jako FN, Denel nebo Expal. Ale i jiné. Takže my jsme nedělali jen ruční palné zbraně, nýbrž všechno, co thajská armáda potřebovala. Naše firma byla a je rodinná a dobrá. Jenomže tím, že je firma rodinná, je pro lidi mimo rodinu majitelů stanoven strop, kam až mohou postoupit. Prostě je tu skleněný strop a dál už rozhoduje pokrevní příbuzenství. Po osmi letech už nebylo kam stoupat, takže jsem odešel.

A pak už byl Armscor?

Nabídek bylo víc. Dokonce jsem jednal i s českou firmou, ale zvítězil Armscor. Měl jsem nabídky i z mnohem větších korporací, jenomže v těch bych byl jen kolečko, které se musí otáčet tak, jak je naprogramováno. V Armscoru jsem dostal větší míru svobody rozhodovat, jak budu uložené úkoly plnit, a časovou flexibilitu. Mohu nadále bydlet v Bangkoku, protože mně a mojí rodině